

عنوان مقاله:

تصویر زن ایرانی در سفرنامه های فرانسویان از اوایل دوره قاجار تا انقلاب مشروطه بر اساس نظریه بازنمایی استوارت هال

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات تاریخ فرهنگی، دوره 7، شماره 27 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

عباس پناهی
اسدالله محمدزاده

خلاصه مقاله:

سفرنامه نویسان فرانسوی عصر قاجار در گزارشهای خود، به مسأله‌ی زنان توجه ویژه‌ای نشان داده‌اند. از آنجایی که زنان شهری کارکردی متفاوت با زنان روستایی در ایران داشتند، این موضوع بازتابی جدی در سفرنامه‌های آنان داشت. پژوهش حاضر، با استفاده از نظریه‌ی بازنمایی استوارت هال و روش توصیفی تحلیلی تلاش دارد به این پرسش پاسخ دهد که نگرش سفرنامه نویسان فرانسوی نسبت به زنان ایران در دوره قاجار چگونه بوده است؟ در پاسخ می‌توان این مدعا را مطرح کرد که دو نگرش کلی در مقوله‌ی زن از این سفرنامه‌ها قابل استنباط است: نگرش تحسین‌آمیز و دیگر، نگاه شرقشناسانه نسبت به زن ایرانی. نگاه نخست، بیشتر مثبت و نگاه دوم تا حدودی منفی است. یافته‌های دیگر پژوهش نشان می‌دهد که هرچند سیاحان فرانسوی در سفرنامه‌هایشان، زن ایرانی را از جهات متعددی مورد توجه و گاه آنان را مورد ستایش قرار داده‌اند و توصیف‌های آنان با توجه به محدودیت‌هایشان در مطالعه‌ی زنان جامع بوده است؛ ولی در بازنمایی این مولفه‌ها چندان موفق عمل نکرده‌اند.

کلمات کلیدی:

Reception Theory, Iranian Women, Travel Literatures, French Travelers, Qajar Period
بازنمایی، زن ایرانی، سفرنامه‌ها، سیاحان فرانسوی، عصر قاجار.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1282956>

